

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.9.2004
KOM(2004) 526 endelig

2003/0021 (CNS)
2003/0022 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV (Euratom)

**om fastsættelse af de grundlæggende forpligtelser og generelle principper vedrørende
sikkerheden i nukleare anlæg**

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV (Euratom)

om sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

(forelagt af Kommissionen i henhold til Euratom-traktatens artikel 119, stk. 2)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Den 30. januar 2003 vedtog Kommissionen to forslag til direktiver om henholdsvis sikkerheden i nukleare anlæg og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald¹. Retsgrundlaget for de to forslag findes i Euratom-traktatens kapitel 3 om sundhedsbeskyttelse.

Efter Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 27. marts 2003 blev begge forslag fremsendt til Rådet den 2. maj 2003. I overensstemmelse med artikel 31 i Euratom-traktaten anmodede Rådet om en udtalelse fra Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet vedtog udtalelser til forslagene ved sit plenarmøde den 13. januar 2004.

Europa-Parlamentets udtalelse støtter Kommissionen fremgangsmåde, der sigter mod at have bindende lovgivning i det udvidede EU inden for områderne sikkerhed i nukleare anlæg og sikker håndtering af radioaktivt affald. Parlamentet vedtog en række ændringsforslag, hvoraf Kommissionen kunne acceptere de fleste. Samtidig blev begge forslag drøftet i Rådet under det italienske og det irske formandskab. De tekster, som er fremgået af drøftelserne, afviger ikke fra de politiske mål, som Kommissionen havde sat sig ved vedtagelsen af forslagene.

Foruden de drøftelser, som fandt sted som led i Euratom-traktatens lovgivningsprocedure, har Kommissionen, før direktivforslagene blev forelagt og under granskningsprocessen, i en række fora afholdt talrige individuelle og kollektive konsultationer med nationale myndigheder og industrier, som berøres af forslagene. Der er også afholdt drøftelser med internationale organisationer som Den Internationale Atomenergiorganisation og Kerneenergiagenturet.

Kommissionen benyttede også lejligheden til at præsentere lovforslagene i forbindelse med deltagelse i forskellige internationale møder. Forslagene blev præsenteret og drøftet ved forskellige møder i både medlemsstater og tredjelande. Disse møder har gjort det muligt at beskrive den udvikling, som begge direktivforslag har gennemgået i løbet af drøftelserne med Europa-Parlamentet og Rådet.

2. ÆNDRINGSFORSLAGENES ART

De vigtigste ændringsforslag, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet, vedrører følgende punkter:

2.1. Forslag til et direktiv om sikkerheden i nukleare anlæg

Europa-Parlamentets vigtigste anmodning vedrører finansiering af nedlæggelsen af nukleare anlæg. Parlamentet har store forventninger på dette punkt, hvilket også fremgår af den interinstitutionelle aftale, som blev indgået den 26. juni 2003², samtidig med vedtagelsen af direktivet om fælles regler for det indre marked for elektricitet. Aftalen understreger behovet

---

¹ KOM(2003) 32.

² EUT L 176 af 15.7.2003, s. 56.

for, at medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til nedlæggelse af nukleare anlæg, og at disse midler kun kan anvendes til nedlæggelsen.

Europa-Parlamentet påpegede, at der i medlemsstaterne er en lang række forskellige måder at finansiere nedlæggelsesaktiviteter på. Forskellene kan føre til konkurrenceforvriddning og diskrimination mellem producenter af kerneenergi. Kommissionen havde under debatterne i Europa-Parlamentet lagt vægt på vigtigheden af dette spørgsmål set i sammenhæng med det indre marked for elektricitet. Kommissionen fremførte dog, at problemet må løses ved hjælp af passende fællesskabsinstrumenter og ikke ved hjælp af direktivet om fælles regler for det indre marked for elektricitet. Kommissionen mener, at Euratom-traktaten udgør en passende ramme herfor.

Hvis Parlamentets forventninger skulle opfyldes, ville det have været nødvendigt at indsætte en bestemmelse i artikel 9, stk. 2, som tager sigte på at garantere, at der er finansielle midler til rådighed, og at disse er øremærket til nedlæggelsen. På baggrund af, at flertallet af medlemsstaterne i Rådet var imod en vedtagelse af en væsentlig bestemmelse på dette område, foreslås det, at udelade denne bestemmelse i direktivet om nuklear sikkerhed. Kommissionen forbeholder sig muligheden af hurtigt at forelægge et andet egnet initiativ, herunder også med udgangspunkt i EF-traktaten.

Europa-Parlamentets andre ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere, er allerede i vidt omfang medtaget i Rådets kompromistekst.

2.2. Forslag til direktiv om sikker håndtering af radioaktivt affald

De vigtigste ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen kan acceptere, vedrører metoder til oplysning af borgerne og bestemmelser vedrørende forskning og udvikling. Den nuværende tekst fra Rådet medtager allerede i vidt omfang disse elementer, undtagen de ændringer, som vedrører forskning i håndtering af radioaktivt affald, som derfor giver anledning til at indføre en ny artikel i forslaget. Det er dog ikke nødvendigt at bibeholde en henvisning til muligheden af at etablere et fællesforetagende. Der er faktisk visse medlemsstater, som er modstandere af, at denne mulighed nævnes i direktivet. Muligheden er i alle tilfælde allerede indeholdt i Euratom-traktaten.

Det er vigtigt at understrege, at Europa-Parlamentet i sine ændringsforslag udelod Fællesskabets forslag til en tidsplan for tilladelser til udvikling og drift af de endelige deponeringslokaliteter. Det står medlemsstaterne frit at beslutte deres egne tidsplaner. Drøftelserne i Rådet viste desuden, at medlemsstaterne er helt og aldeles imod Fællesskabets forslag til en tidsplan for endelig deponering. Medlemsstaternes nukleare sikkerhedsmyndigheder mener, at en sådan tidsplan i visse tilfælde kunne pålægge dem at udstede tilladelser, som ikke er i overensstemmelse med deres tekniske vurdering af en deponeringslokalitets sikkerhed. Det lader til, at et mere fleksibelt system bør foretrækkes, hvor medlemsstaterne fastlægger deres egne tidsplaner, der overholdes som følge af "peer pressure", som det er tilfældet med IAEA's konventioner, og dette er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning.

3. KONKLUSION

De ændringsforslag, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet, og som kan accepteres af Kommissionen, ændrer ikke de politiske mål, som Kommissionen satte sig den 30. januar 2003 ved vedtagelsen af direktivforslagene.

Det er absolut nødvendig med en fællesskabsintervention for at sikre bibeholdelsen af et højt niveau for nuklear sikkerhed i et udvidet EU. De internationale konventioner på området nuklear sikkerhed og håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald er ganske vist retligt bindende for parterne i konventionen, men er af tilskyndende karakter. De etablerer ikke nogen mekanisme, som sikrer, at de forpligtelser, der følger af konventionerne, overholdes. De er ikke så effektive som en fællesskabsintervention og kan derfor ikke anses for at være en erstatning herfor. Manglen på fællesskabslovgivning ville desuden være til skade for Fællesskabets borgere og EU's interesser.

Disse reviderede forslag giver Kommissionen mulighed for ikke blot at tiltræde nogle ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, men også de videreudviklede forslag, som er fremgået af drøftelserne i Rådet.

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV (Euratom)

om fastsættelse af de grundlæggende forpligtelser og generelle principper vedrørende sikkerheden i nukleare anlæg

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31 og 32,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra den gruppe personer, der er udnævnt af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter, jf. artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 2, litra b) i traktaten fastsætter, at Fællesskabet på de i denne traktat foreskrevne betingelser skal indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse.
- (2) Artikel 30 i traktaten fastsætter, at der i Fællesskabet skal indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.
- (3) Rådets direktiv 96/29/Euratom⁶ fastsætter grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.
- (4) Ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl i 1986 viste, at Fællesskabet havde behov for at supplere de dengang gældende grundlæggende normer med bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af, at der opstår strålerelaterede nødsituationer. Der blev derfor ved Rådets beslutning 87/600/Euratom⁷ indført en ordning for hurtig udveksling

---

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

⁷ EFT L 371 af 30.12.1987, s. 76.

af oplysninger i tilfælde af strålingsfare, og der blev ved Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare⁸ pålagt medlemsstaterne forpligtelser med hensyn til oplysninger til offentligheden i tilfælde af strålingsfare.

- (5) De grundlæggende normer blev yderligere suppleret med Rådets direktiv 92/3/Euratom om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet⁹ og Rådets forordning (Euratom) nr. 1493/93 af 8 juni 1993 om overførsel af radioaktive stoffer mellem medlemsstaterne¹⁰.
- (6) Rådets Direktiv 2003/122/Euratom af 22. december 2003 om kontrol med lukkede højaktive strålekilder og ukontrollerede strålekilder¹¹ indfører specifikke forskrifter, der sikrer, at alle sådanne kilder er underkastet kontrol, herunder hvis kilderne ikke længere anvendes.
- (7) Selv om ordningen med strålebeskyttelse på grundlag af de gældende grundlæggende normer sikrer et højt beskyttelsesniveau for befolkningens sundhed baseret på den nuværende videnskabelige viden på området, bør en sådan beskyttelse suppleres for at sikre, at der opretholdes et højt sikkerhedsniveau i nukleare anlæg. Det er en absolut forudsætning, at der opretholdes et højt sikkerhedsniveau, fra disse anlæg udformes, til de nedlægges, gennem opretholdelse af effektive forholdsregler mod strålingsrisici og forebyggelse af ulykker, der kan få virkninger med hensyn til stråling, således at man fuldt ud opfylder målsætningerne om strålebeskyttelse i traktatens artikel 2, litra b).
- (8) Medlemsstaterne har allerede truffet foranstaltninger, hvormed de kan nå en høj grad af nuklear sikkerhed inden for EU. Rådets evaluering af nuklear sikkerhed i de nye medlemslande har godtgjort at disse lande allerede har nået et tilsvarende sikkerhedsniveau, eller at de vil kunne nå et sådant, hvis de henstillinger, der fremsættes som følge af evalueringen, efterkommes fuldt ud.
- (9) Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA) standarder og metoder er internationalt anerkendte rammer for bedste praksis, som de nationale sikkerhedskrav hovedsageligt er baseret på, og som medlemsstaterne har bidraget væsentligt til at forbedre.
- (10) På trods af en vis harmonisering er der i dag tale om meget store forskelle mellem foranstaltningerne vedrørende nuklear sikkerhed i medlemsstaterne. På nuværende tidspunkt kan Fællesskabet som følge af disse forskelligartede foranstaltninger ikke sikre sig, at kravene med hensyn til sundhedsbeskyttelse i traktatens artikel 2, litra b), opfyldes på bedst mulig måde. Ved at tiltræde konventionen om nuklear sikkerhed, som trådte i kraft den 24. oktober 1996, forpligtede Det Europæiske Atomenergifællesskab sig til at respektere et internationalt anerkendt højt nukleart sikkerhedsniveau. For at Fællesskabet kan sikre sig, at principperne i denne konvention overholdes på fællesskabsplan, og at de "ensartede sikkerhedsnormer" i

---

⁸ EFT L 357 af 7.12.1989, s. 31.

⁹ EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

¹⁰ EFT L 148 af 19.6.1993, s. 1.

¹¹ EFT L 346 af 31.12.2003, s. 57.

henhold til artikel 2, litra b), i Euratom-traktaten anvendes, bør de grundlæggende normer for strålebeskyttelse suppleres med fælles sikkerhedsprincipper.

- (11) Det internationale samfund har baseret reglerne for nuklear sikkerhed på det grundlæggende princip om nationalt ansvar for nukleare anlægs sikkerhed, hvilket finder støtte i konventionen om nuklear sikkerhed og blandt dennes parter, herunder Det Europæiske Atomenergifællesskab; det primære ansvar for et nukleart anlægs sikkerhed bør derfor ligge hos indehaveren af tilladelsen under det nationale tilsynsmyndigheds kontrol, og det bør ikke indskrænkes af bestemmelserne i dette direktiv.
- (12) På samme måde som under et nukleart anlægs driftsfase kan der også som resultat af nedlæggelsesaktiviteter opstå farer som følge af ioniserende stråling. For at afhjælpe risici i forbindelse med bortskaffelse af radioaktivt materiale er det nødvendigt, at nedlæggelsen af nukleare anlæg, herunder den langsigtede håndtering af radioaktivt affald og brugt brændsel, sker på en sikker måde.
- (13) For at opfylde Fællesskabets målsætninger vedrørende strålebeskyttelse som beskrevet ovenfor bør der fastlægges grundlæggende forpligtelser og generelle principper vedrørende nukleare anlægs sikkerhed.
- (14) Det er nødvendigt, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til støtte for sikkerheden i nukleare anlæg. Med dette mål for øje bør medlemsstaterne sikre, at der opbygges tilstrækkelige finansielle midler i hele anlæggets driftslevetid, som senere virkelig er til rådighed til det formål, de er hensat til.
- (15) Dette direktiv skal ses i sammenhæng med den ordning, der blev indført ved konventionen om nuklear sikkerhed fra 1994, som trådte i kraft den 24. oktober 1996, og hvori alle medlemsstater er parter. Det Europæiske Atomenergifællesskab tiltrådte konventionen den 31. januar 2000 ved Kommissionens beslutning 1999/819/Euratom¹². Da konventionens anvendelsesområde er begrænset til kernekraftværker, udvider dette direktiv de deri indeholdte principper til at omfatte alle nukleare anlæg, hvor det er nødvendigt at træffe sikkerhedsforanstaltninger.
- (16) Med samme formål for øje specificeres det i artikel 26 i den internationale fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald¹³, som trådte i kraft den 18. juni 2001, at hver kontraherende part træffer egnede foranstaltninger til at overvåge sikkerheden omkring nedlæggelsen af et nukleart anlæg. Disse foranstaltninger skal sikre, at der står kvalificeret personale og tilstrækkelige finansielle midler til rådighed. Ifølge konventionens artikel 22, nr. ii), skal de kontraherende parter træffe egnede foranstaltninger for at sikre, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at opfylde sikkerhedsbehovene i anlæggene til håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald i deres levetid og til nedlæggelse.
- (17) For at overvåge gennemførelsen af foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen rapporter om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at opfylde direktivets krav.

---

¹² EFT L 318 af 11.12.1999, s. 20.

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (18) Der bør nedsættes et udvalg af nukleare tilsynsmyndigheder for at udnytte de nationale tilsynsmyndigheders erfaringer bedst muligt og bidrage til udvikling af en fælles tilgang til nuklear sikkerhed.
- (19) Kommissionen har i en række fora afholdt talrige individuelle og kollektive konsultationer med nationale myndigheder og industrier, som berøres af forslagene. Der er også afholdt drøftelser med internationale organisationer som Den Internationale Atomenergiorganisation og Kerneenergiagenturet. Kommissionen benyttede også lejligheden til at præsentere lovforslaget i forbindelse med deltagelse i forskellige internationale møder. Dette har ikke blot givet Kommissionen mulighed for at fremlægge sit syn på nukleare sikkerhedsproblemer i bred forstand, men også gjort det muligt at indsamle reaktioner fra en række deltagere, som derefter er indgået i Kommissionens videre overvejelser -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Formål og anvendelsesområde

1. For at sikre, at befolkningens og arbejdstagernes sundhed beskyttes mod farerne ved ioniserende stråling fra nukleare anlæg, supplerer dette direktiv de grundlæggende normer vedrørende sikkerheden ved sådanne anlæg, der er fastsat i Euratom-traktatens artikel 30, ved at fastsætte relevante grundlæggende forpligtelser og generelle principper.
2. Dette direktiv finder anvendelse på alle nukleare anlæg – også efter ophørt drift, for hvilke det er nødvendigt at træffe sikkerhedsforanstaltninger i henhold til den berørte medlemsstats love og bestemmelser.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv finder følgende definitioner anvendelse:

- 1) "Nukleart anlæg": ethvert civilt anlæg og det dertil hørende område med bygninger og udstyr, hvor der midlertidigt eller permanent fremstilles, forarbejdes, anvendes, behandles, oplagres eller deponeres radioaktivt materiale. Denne definition finder anvendelse, indtil de strålingsmæssige restriktioner, der er blevet pålagt anlægget, ophæves; den omfatter ikke mineraludvindingsanlæg og anlæg, der udelukkende omfatter mindre mængder af radioaktivt materiale, såsom lukkede strålekilder til medicinske, forskningsmæssige og industrielle formål
- 2) "nuklear sikkerhed": den tilstand, der opnås ved hjælp af foranstaltninger med henblik på forebyggelse af ulykker eller afbødning af følgerne af ulykker, så arbejdstagerne og offentligheden beskyttes mod unødige strålingsfare, der hidrører fra nukleare anlæg
- 3) "fælles sikkerhedsprincipper": alle bestemmelser i artikel 3-11 i dette direktiv
- 4) "radioaktivt materiale": ethvert materiale, der udsender ioniserende stråling

- 5) "ioniserende stråling": energioverførsel i form af partikler eller elektromagnetiske bølger med en bølgelængde på højst 100 nanometer eller med en frekvens på mindst 3×10^{15} Hertz, der direkte eller indirekte kan danne ioner
- 6) "tilsynsmyndighed": et eller flere organer, som den enkelte medlemsstat har givet juridisk myndighed til i den pågældende medlemsstat at udstede tilladelser og fastsætte regler for nukleare anlægs placering, udformning, opførelse, ibrugtagning, drift eller nedlæggelse
- 7) "tilladelse": en bevilling, som tilsynsmyndigheden udsteder til ansøgeren, hvorved ansøgeren får overdraget ansvaret for placering, udformning, opførelse, ibrugtagning, drift eller nedlæggelse af nukleare anlæg
- 8) "nedlæggelse": alle foranstaltninger, som fører til, at et nukleart anlæg, dog ikke et deponeringsanlæg, kan frigives fra lovfæstet kontrol. Disse foranstaltninger omfatter dekontaminerings- og demonteringsprocesserne.
- 9) "radioaktivt affald": luftformigt, flydende eller fast radioaktivt materiale, som medlemsstaten eller en fysisk eller juridisk person, hvis afgørelse accepteres af medlemsstaten, ikke finder yderligere anvendelse for, og som i sin egenskab af radioaktivt affald kontrolleres af en tilsynsmyndighed efter medlemsstatens love og bestemmelser
- 10) "praksis": en menneskelig aktivitet, der kan øge bestrålingen af personer fra en kunstig kilde eller en naturlig kilde, hvor naturligt forekommende radionuklider bearbejdes under hensyn til deres radioaktive, fissionelle eller fertile egenskaber, undtagen i tilfælde af bestråling i en nødsituation.

Artikel 3 *Tilsynsmyndighed*

1. Hver medlemsstat opretter en tilsynsmyndighed og sikrer, at denne tilsynsmyndigheds funktioner under varetagelsen af dens opgaver vedrørende nuklear sikkerhed, er reelt adskilt fra de funktioner, der udføres af alle andre offentlige eller private organer eller organisationer, som beskæftiger sig med fremme eller udnyttelse af kernekraft. Tilsynsmyndigheden skal have tilstrækkelig myndighed og kompetence samt finansielle og menneskelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, den pålægges.
2. Tilsynsmyndigheden overvåger og fastsætter regler for de nukleare anlægs nukleare sikkerhed og sikrer gennemførelse af sikkerhedsreglerne. Den udsteder tilladelser og kontrollerer, at reglerne for de nukleare anlægs placering, udformning, opførelse, ibrugtagning, drift og nedlæggelse overholdes.

Artikel 4 *Ansvaret for nukleare anlægs sikkerhed*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det primære ansvar for et nukleart anlægs sikkerhed påhviler indehaveren af den relevante tilladelse under kontrol af den tilsynsmyndighed, der er omhandlet i

artikel 3. Kun tilsynsmyndigheden og indehaveren af tilladelsen træffer afgørelse om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger og hvilken kontrol der skal gennemføres på nukleare anlæg.

2. Medlemsstaterne indfører og opretholder hver især en lovgivning om sikkerheden på nukleare anlæg. Denne lovgivning skal indeholde bestemmelser om:

(a) indførelse af nationale sikkerhedsforskrifter og regler for strålingsbeskyttelse

(b) en ordning for udstedelse af tilladelse til drift af nukleare anlæg og forbud mod at drive nukleare anlæg uden tilladelse

(c) en ordning for lovpligtig inspektion og vurdering af nukleare anlæg for at sikre overholdelsen af gældende bestemmelser og betingelserne for tilladelserne

(d) håndhævelse af gældende regler og af tilladelsens betingelser, herunder suspension, ændring eller inddragelse.

3. Medlemsstaterne træffer de relevante foranstaltninger til at sikre, at hver enkelt indehaver af en tilladelse lever op til sit ansvar.

Artikel 5

Nukleare anlægs sikkerhed

Medlemsstaterne sikrer, at der træffes alle de foranstaltninger, som med rimelighed kan gennemføres, for at sikre et højt sikkerhedsniveau på nukleare anlæg. Medlemsstaterne tager navnlig alle relevante skridt til at:

(a) etablere og opretholde effektive foranstaltninger mod potentielle strålingsrisici i de nukleare anlæg for at beskytte enkeltpersoner og samfundet mod de skadelige virkninger af ioniserende stråling fra disse anlæg

(b) forebygge ulykker, der får strålingsmæssige virkninger, og afbøde disse virkninger, hvis sådanne ulykker skulle indtræffe

(c) sikre den langsigtede håndtering af alt radioaktivt materiale, herunder radioaktivt affald og brugt brændsel, som fremkommer i forbindelse med drift og nedlæggelse, i henhold til de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod farer som følge af ioniserende stråling

(d) sikre, at befolkningen får tilstrækkelig information og om nødvendigt, at befolkningen samt de kompetente myndigheder i de stater, der ligger i nærheden af nukleare anlæg under den berørte medlemsstats jurisdiktion, høres om spørgsmål vedrørende sikkerheden i sådanne nukleare anlæg, hvis en strålingsfare på det pågældende anlæg vil kunne berøre dem.

Artikel 6
Prioritering af sikkerheden

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til at sikre, at den nukleare sikkerhed i forbindelse med udførelsen af enhver praksis, som direkte vedrører nukleare anlæg, prioriteres i tilstrækkeligt omfang.
2. I forbindelse med foranstaltningerne til konkret beskyttelse af befolkningen under normale forhold i henhold til artikel 44 i direktiv 96/29/Euratom tages alle aspekter af de nukleare anlægs sikkerhed med i betragtning.

Artikel 7
Forpligtelser, der påhviler indehavere af tilladelser

1. Medlemsstaterne pålægger indehavere af tilladelser at drive deres nukleare anlæg i overensstemmelse med de fælles sikkerhedsprincipper i dette direktiv, de nationale sikkerhedskrav, der gælder for dem, og de regler, som tilsynsmyndigheden har udarbejdet, samt de foranstaltninger, som denne måtte træffe.
2. Medlemsstaterne pålægger indehavere af tilladelser at udarbejde og gennemføre kvalitetssikringsprogrammer, der er tilpasset betydningen af den nukleare sikkerhed på de pågældende anlæg, med forbehold af mindst tilsynsmyndighedens verifikation, med henblik på at sikre, at de specifikke krav for alle væsentlige aktiviteter vedrørende den nukleare sikkerhed overholdes i hele det nukleare anlægs levetid.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger vedrørende fastlæggelsen af ansvaret i forbindelse med nedlæggelsen af nukleare anlæg, herunder de tilfælde, hvor de oprindeligt ansvarlige ikke længere er i stand til at opfylde deres forpligtelser.

Artikel 8
Inspektion

Medlemsstaterne sørger for, at tilsynsmyndigheden eller eksperter udpeget af tilsynsmyndigheden foretager nukleare sikkerhedsinspektioner i de nukleare anlæg i hele disses levetid, også under nedlæggelsen, og at indehaveren af tilladelsen underkaster sig disse inspektioner.

Artikel 9
Finansielle midler

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tilsynsmyndigheden og operatørerne har tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at sørge for sikkerheden i nukleare anlæg i hele deres levetid.

Artikel 10
Sikkerhedseksperter

1. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at der er sikkerhedseksperter til rådighed i et omfang, som står i forhold til de aktiviteter med tilknytning til den nukleare sikkerhed, der udføres under deres jurisdiktion. Medlemsstaterne kræver navnlig, at tilsynsmyndigheden og indehaverne af tilladelserne råder over sådant personale.
2. Medlemsstaterne sikrer, at det pågældende personale har adgang til passende kursusprogrammer og muligheder for teoretisk og praktisk efter- og videreuddannelse vedrørende sikkerheden af nukleare anlæg, enten i den pågældende medlemsstat eller som led i et transnationalt samarbejde.

Artikel 11
Beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne kræver, at der udarbejdes off-site og, hvis det drejer sig om medlemsstater med nukleare anlæg, tillige on-site beredskabsplaner, der er godkendt af deres tilsynsmyndigheder, og som regelmæssigt afprøves med henblik på at imødegå driftshændelser og ulykker, således at de mulige virkninger af eventuelle strålerelaterede nødsituationer, der skyldes de nukleare anlægs funktion, mindskes for befolkningen.
2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres egen befolkning og de kompetente myndigheder i de stater, som på grund af nukleare anlægs beliggenhed i deres umiddelbare nærhed kan blive berørt af strålingsulykker, får tilstrækkelige oplysninger til at planlægge et katastrofeberedskab.
3. Medlemsstaterne kræver, at indehaverne af tilladelserne straks underretter tilsynsmyndigheden om hændelser af betydning for sikkerheden og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe dem.

Artikel 12
Tilsynsmyndighedsudvalg

- 1. Der nedsættes et tilsynsmyndighedsudvalg (i det følgende benævnt "udvalget").**
- 2. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaternes tilsynsmyndigheder, som de enkelte medlemsstater udpeger.**
- 3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden og udpeger sin formand blandt medlemmerne. Kommissionen fungerer som udvalgets sekretariat.**
- 4. Udvalget:**
  - (a) opmuntrer til udveksling af bedste praksis mellem tilsynsmyndighederne med henblik på at sikre en gradvis harmonisering af tilgangen til sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med nærværende direktiv**

- (b) rådgiver Kommissionen om alle spørgsmål vedrørende nuklear sikkerhed, herunder de sammenfattende rapporter, som forelægges jf. artikel 14**
- (c) fastlægger retningslinjer for de i artikel 13 omhandlede rapporter med hensyn til indhold, form, opbygning og tidsplan, så det sikres, at der er størst mulig overensstemmelse med de rapporter, der skal udarbejdes i henhold til artikel 5 i konventionen om nuklear sikkerhed**
- (d) vurderer de nationale rapporter, som udarbejdes jf. artikel 13, og afgiver efter Kommissionens anmodning en udtalelse, som eventuelt indeholder anbefalinger til de pågældende medlemsstater, om de enkelte nationale rapporter.**

*Artikel 13
Nationale rapporter*

1. De enkelte medlemsstater forelægger en rapport for Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet for at opfylde deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, samt om sikkerhedssituationen i de anlæg, der er under deres jurisdiktion. Medlemsstaterne kan angive, hvilke dele af rapporten der skal betragtes som fortrolige. Kommissionen fremsender disse rapporter til udvalget.
2. Første rapport forelægges inden [tre] år efter den dato, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, og derefter med samme hyppighed som de rapporter, der skal udarbejdes i medfør af artikel 5 i konventionen om nuklear sikkerhed, der er tilknyttet Kommissionens afgørelse 1999/819/Euratom, i overensstemmelse med de retningslinjer, der er udstukket af Udvalget.

*Artikel 14
Sammenfattende rapporter*

I overensstemmelse med den tidsplan, der er fastlagt i artikel 13, stk. 2, forelægger Kommissionen med jævne mellemrum sammenfattende rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv og de samlede fremskridt med hensyn til nuklear sikkerhed i Fællesskabet på grundlag af rapporterne fra medlemsstaterne, jf. artikel 13, stk. 1, under iagttagelse af de relevante fortrolighedskrav.

*Artikel 15
Gennemførelse*

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden [to år efter den i artikel 16 omhandlede dato].
2. Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV (Euratom)

om sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31 og 32,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra den gruppe personer, der er udnævnt af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter, jf. artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 2, litra b) i traktaten fastsætter, at Fællesskabet på de i denne traktat foreskrevne betingelser skal indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse.
- (2) I traktatens artikel 30 stilles der krav om, at der i Fællesskabet indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.
- (3) Ifølge traktatens artikel 37 skal medlemsstaterne forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spild.
- (4) I Rådets direktiv 96/29/Euratom¹⁷ er der fastsat grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.
- (5) Ved Rådets direktiv 92/3/Euratom¹⁸ er der indført en ordning med overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud

---

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁷ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

¹⁸ EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

af Fællesskabet, som bl.a. omfatter en obligatorisk og fælles anmeldelsesprocedure for forsendelse af sådant affald, samt strenge begrænsninger og kriterier for de tredjelande, som radioaktivt affald kan eksporteres til.

- (6) Ifølge Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet¹⁹, herunder bestemmelser om deponering og oplagring på langt sigt af radioaktivt affald, er medlemsstaterne forpligtet til at "træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, underlægges et krav om tilladelse og en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse".
- (7) Der blev derfor ved Rådets beslutning 87/600/Euratom²⁰ indført en ordning for hurtig udveksling af oplysninger i tilfælde af strålingsfare, og der blev ved Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare²¹ pålagt medlemsstaterne forpligtelser med hensyn til oplysninger til offentligheden i tilfælde af strålingsfare.
- (8) Rådets Direktiv 2003/122/Euratom af 22. december 2003 om kontrol med lukkede højaktive strålekilder og ukontrollerede strålekilder²² indfører specifikke forskrifter, der sikrer, at alle sådanne kilder er underkastet kontrol, herunder hvis kilderne ikke længere anvendes.
- (9) Den gældende fællesskabslovgivning indeholder ikke specifikke regler, som kan sikre, at brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald altid håndteres sikkert på en effektiv og konsistent måde i hele EU, og de nuværende fællesskabsregler bør derfor suppleres.
- (10) I Kommissionens grønbog "På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed"²³ understreges det, at der må findes en tilfredsstillende løsning på problemet med radioaktivt affald med den størst mulige åbenhed.
- (11) Den internationale fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald, som trådte i kraft den 18. juni 2001, har til formål at nå og bevare et højt sikkerhedsniveau i hele verden inden for håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald ved at styrke nationale foranstaltninger og internationalt samarbejde.
- (12) Produktionen af nuklear energi genererer radioaktivt affald. Radioaktivt affald genereres også ved brug af radionukleider inden for medicin, forskning og industri. Udledninger af radionukleider fra brugt brændsel og radioaktivt affald kan få grænseoverskridende følger.
- (13) Affald fra udvindingsvirksomhed, som kun indeholder naturligt forekommende radioaktivt materiale, er et affaldshåndteringsspørgsmål, der bør behandles af medlemsstaterne, men det er af en anden art end håndtering af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel, som er omfattet af dette direktiv.

---

¹⁹ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40, ændret ved direktiv 97/11/EF, EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

²⁰ EFT L 371 af 30.12.1987, s. 76.

²¹ EFT L 357 af 7.12.1989, s. 31.

²² EFT L 346 af 31.12.2003, s. 57.

²³ KOM(2000) 769.

- (14) Hver medlemsstat bør bære det fulde ansvar for håndtering af alt brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald på sit territorium.
- (15) Håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald kunne gøres mere sikker med øget samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne.
- (16) Rådet opfordrede i sin resolution af 15. juni 1992²⁴ Kommissionen til at udarbejde en fælles fremgangsmåde og til sammen med medlemsstaterne at arbejde hen imod en harmonisering af håndteringsstrategier og -praksis for radioaktivt affald på fællesskabsplan, hvor det er muligt.
- (17) Det accepteres blandt eksperter, at geologisk deponering ifølge den nuværende viden er den bedst egnede løsning til håndtering af langlivet radioaktivt affald på lang sigt. Med tanke herpå bør medlemsstaterne undersøge mulighederne for at give prioritet til en deponering af deres langlivede radioaktive affald i undergrunden, under hensyntagen til de enkelte landes specifikke forhold.
- (18) Med en fastlæggelse af en tidsplan for gennemførelsen af egnede løsninger til håndtering af radioaktivt affald burde det kunne undgås at pålægge kommende generationer en unødvendig byrde og samtidig både nu og fremover opfylde de grundlæggende principper for strålingsbeskyttelse, der er nedfældet i afsnit I, i direktiv 96/29/Euratom. I den forbindelse er det med hensyn til de pågældende finansielle ordninger hensigtsmæssigt, at producenten af affaldet eller dets ejer skal betale for affaldets håndtering.
- (19) Medlemsstaternes fremskridt i retning af løsninger til håndtering af de forskellige former for radioaktivt affald er relevant for Kommissionen under udøvelsen af de forpligtelser, der påhviler Kommissionen i medfør af traktaten, særlig kapitel 4 i afsnit II.
- (20) Det er vigtigt, at programmerne for håndtering af radioaktivt affald bygger på relevant viden, der hidrører fra forskning og teknologisk udvikling inden for de forskellige områder, der har relation til radioaktivt affald, bl.a. minimering. I den forbindelse står mange medlemsstater over for de samme problemer, som med fordel kan behandles på fællesskabsplan via Fællesskabets rammeprogrammer, og om nødvendigt via andre initiativer, bl.a. det europæiske forskningsrum, som har til formål at supplere og støtte medlemsstaternes aktiviteter.
- (21) Der erindres endvidere om, at der kan gennemføres samarbejde på fælles områder inden for forskning og teknologisk udvikling i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens afsnit II, kapitel 1, eller dette kan overlades til et eller flere fællesforetagender, som oprettes i henhold til traktatens afsnit II, kapitel 5.
- (22) Intet i dette direktiv bør indebære, at medlemsstater nødvendigvis skal acceptere overførsel af radioaktivt affald, men det kan være fordelagtigt for medlemsstaterne at samarbejde med henblik på at indføre multinationale affaldshåndteringsprogrammer. Det erkendes navnlig, at der er medlemsstater, som kun har ubetydelige mængder radioaktivt affald, eller som ikke råder over områder eller geologiske forhold, der

---

²⁴ EFT L 158 af 25.6.1992, s. 3.

egner sig til opbevaring i undergrunden, og at sådanne medlemsstater kan ønske at indgå aftaler med andre stater for at finde fælles løsninger vedrørende bortskaffelse.

- (23) For at udnytte de nationale erfaringer bedst muligt og bidrage til udvikling af en fælles tilgang til håndtering af radioaktivt affald bør disse vurderinger gennemgås af et ekspertudvalg, og der bør søges skabt synergi med relevante aktiviteter, der gennemføres i henhold til konventionen om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald.
- (24) Anvendelsen af direktivet bør overvåges på grundlag af rapporter, der regelmæssigt udarbejdes af medlemsstaterne -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Emne og anvendelsesområde

1. Dette direktiv supplerer de grundlæggende normer, der er fastlagt i Euratomtraktatens artikel 30, for så vidt angår krav til sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald for at:
  - (a) sikre, at alt brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald håndteres på en sikker måde, så arbejdstagernes og befolkningens sundhed beskyttes mod skadelige virkninger af ioniserende stråling, både nu og i fremtiden
  - (b) nå og bevare et højt sikkerhedsniveau inden for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald for at beskytte arbejdstagernes og befolkningens sundhed ved at træffe alle nødvendige foranstaltninger af forsigtighedshensyn og forebyggende foranstaltninger i hele Fællesskabet på en effektiv måde
  - (c) gøre oplysningen af borgerne mere effektiv og, når dette er relevant, høre dem i sager for at sikre den krævede åbenhed i de relevante beslutningstagningsprocesser.
2. Dette direktiv finder anvendelse på alle faser af håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, der er fremkommet ved civil anvendelse.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv finder følgende definitioner anvendelse:

- 1) "Nedlæggelse": alle foranstaltninger, som fører til, at et nukleart anlæg, dog ikke et deponeringsanlæg, kan frigives fra lovfæstet kontrol. Disse foranstaltninger omfatter dekontaminerings- og demonteringsprocesserne.

- 2) "udledninger": lovlig, planlagt og kontrolleret afgivelse til omgivelserne af flydende eller luftformigt radioaktivt materiale, der opstår på kontrollerede nukleare anlæg under normal drift inden for grænser, som tilsynsmyndigheden har godkendt
- 3) "deponering": anbringelse af radioaktivt affald, herunder brugt brændsel, som der ikke findes yderligere anvendelse for, på et dertil beregnet anlæg uden tanke på senere udtagning
- 4) "ioniserende stråling": energioverførsel i partikelform eller elektromagnetiske bølger med en bølgelængde på højst 100 nanometer eller med en frekvens på mindst 3×10^{15} Hertz, der direkte eller indirekte kan danne ioner
- 5) "radioaktivt materiale": ethvert materiale, der udsender ioniserende stråling
- 6) "nukleart anlæg": ethvert civilt anlæg og det dertil hørende område med bygninger og udstyr, hvor der midlertidigt eller permanent fremstilles, forarbejdes, anvendes, behandles, oplagres eller deponeres radioaktivt materiale. Denne definition finder anvendelse, indtil de strålingsmæssige restriktioner, der er blevet pålagt anlægget, ophæves; den omfatter ikke mineraludvindingsanlæg og anlæg, der udelukkende omfatter mindre mængder af radioaktivt materiale, såsom lukkede strålekilder til medicinske, forskningsmæssige og industrielle formål
- 7) "nukleart brændselskredsløb": alle faser i kredsløbet produktion, anvendelse og behandling af det brændsel, der anvendes i nukleare reaktorer, og herunder udvinding, konvertering, berigelse, brændstofproduktion, energiproduktion, opbevaring af brugt brændsel og/eller oparbejdning efterfulgt af genanvendelse af fissile råmaterialer og opbevaring af forglasset radioaktivt affald og andet affald, konditionering og indkapsling af brugt brændsel og/eller andet radioaktivt affald og deponering
- 8) "radioaktivt affald": luftformigt, flydende eller fast radioaktivt materiale, som medlemsstaten eller en fysisk eller juridisk person, hvis afgørelse accepteres af medlemsstaten, ikke finder yderligere anvendelse for, og som i sin egenskab af radioaktivt affald kontrolleres af en tilsynsmyndighed efter medlemsstatens love og bestemmelser. Denne definition omfatter ikke affald fra udvindingsvirksomhed, som kun indeholder naturligt forekommende radioaktivt materiale, og omfatter ikke mindre mængder af radioaktivt materiale, såsom lukkede strålekilder, medmindre en medlemsstat erklærer det for radioaktivt affald
- 9) "håndtering af radioaktivt affald": alle aktiviteter, herunder nedlæggelsesaktiviteter, i forbindelse med manipulation, forbehandling, behandling, emballering, oplagring eller deponering af radioaktivt affald, bortset fra overførsel. Kan også omfatte udledninger
- 10) "tilsynsmyndighed": et eller flere organer, som af medlemsstaten har fået juridisk myndighed til at udstede tilladelser og regulere sikkerheden i forbindelse med håndtering af brugt brændsel eller radioaktivt affald

- 11) "tilladelse": en godkendelse, fuldmagt eller bevilling fra tilsynsmyndigheden til at udføre aktiviteter i forbindelse med håndtering af brugt brændsel eller radioaktivt affald
- 12) "oparbejdning", en proces eller aktivitet, hvis formål er at udvinde nukleart materiale af brugt brændsel med henblik på fornyet anvendelse;
- 13) "overførsel": alle tiltag, som er nødvendige for at transportere brugt brændsel og radioaktivt affald fra oprindelses- til bestemmelsesstedet og herunder transport med sigte på opbevaring eller deponering
- 14) "brugt (nukleart) brændsel", nukleart brændsel, som er blevet bestrålet i en reaktorkerne og permanent fjernet fra denne
- 15) "oplagring": opbevaring af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et anlæg, der sørger for dets indeslutning, med tanke på senere udtagning.

Artikel 3

Generelle krav til sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald forvaltes på en sådan måde, at arbejdstagere og miljøet beskyttes tilstrækkeligt mod strålingsfaren.
2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der dannes mindst muligt radioaktivt affald.
3. Medlemsstaterne opretter eller udpeger hver især en tilsynsmyndighed, som har til opgave at overvåge gennemførelsen af de relevante nationale love og bestemmelser, der gælder for sikkerheden i forbindelse med håndtering af brugt brændsel eller radioaktivt affald, og som får tilstrækkelig myndighed og kompetence samt finansielle og menneskelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, den pålægges. Tilsynsmyndighedens funktioner skal ved udførelsen af dens opgaver være reelt adskilt fra ethvert organs eller enhver organisations funktioner, privat såvel som offentligt, der er involveret i håndtering af brugt brændsel eller radioaktivt affald.
4. Medlemsstaterne sikrer om nødvendigt, at der stilles tilstrækkelige finansielle midler til rådighed for at støtte en sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald og herunder aktiviteter i forbindelse med nedlæggelse.
5. Medlemsstaterne sikrer åbenhed om emner vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald på deres territorium. Dette skal opnås ved effektiv information af befolkningen og ved, at borgerne og de kompetente myndigheder i de stater, der ligger i nærheden af anlæg til bortskaffelse eller oplagring, bliver hørt i relevant omfang, hvis en strålingsfare på sådanne anlæg vil kunne berøre dem. Medlemsstaterne sikrer, at befolkningen informeres om de foranstaltninger, der skal træffes, og om, hvor man er i beslutningsprocessen, navnlig med hensyn til de metoder, der er opstillet for udvælgelse af anlæg til oplagring eller eventuel bortskaffelse.

Artikel 4
Nationale programmer for håndtering af radioaktivt affald

1. Medlemsstaterne opstiller og ajourfører et klart defineret nationalt program for håndtering af radioaktivt affald; programmet skal omfatte alt radioaktivt affald på medlemsstaternes territorium og alle faser af håndteringen.

Medlemsstaterne undersøger mulighederne for at prioritere en løsning, hvor langlivet radioaktivt affald deponeres i undergrunden, under hensyntagen til det enkelte lands specifikke forhold.

2. Det nationale program omfatter en opgørelse over den mængde radioaktivt affald, der forvaltes i medlemsstaten. Denne opgørelse udarbejdes under medlemsstatens kontrol. Programmet skal omfatte alle aspekter af håndtering på lang sigt af radioaktivt affald og brugt brændsel, som ikke er bestemt til oparbejdning, eller - for så vidt angår brændsel til forskningsreaktorer - ikke er bestemt til oparbejdning eller ikke er omfattet af tilbagetagelsesaftaler med forarbejdningslandet.

Programmets trin skal afspejle aktivitetsniveauet og omfanget af det radioaktive affald, der produceres i medlemsstaten.

3. I programmet skal der lægges særlig vægt på de generelle krav i artikel 3.
4. Overførsel af radioaktivt affald til en anden medlemsstat eller tredjeland må kun omfattes af programmet, hvis oprindelseslandet og bestemmelseslandet har godkendt overførslen, inden den finder sted, og hvis sådanne overførsler:
  - (a) opfylder gældende EU-lovgivning, primært direktiv 92/3/Euratom, og de internationale forpligtelser
  - (b) er omfattet af bilaterale eller multilaterale aftaler mellem stater
  - (c) kun finder sted til stater med egnede anlæg, som opfylder normer og standarder, der er godkendt i oprindelseslandet, og såfremt overførslen omfatter materialer omfattet af traktatens artikel 197, at den er underlagt en passende sikkerhedskontrol.

Artikel 5
Tidsplan for håndtering af radioaktivt affald

1. **Det nationale håndteringsprogram skal omfatte den tidsplan, der er valgt til håndtering på langt sigt af radioaktivt affald, herunder lav- og mellemaktivt affald samt højaktivt affald.**
2. **Hvis der efter en medlemsstats opfattelse ikke findes noget egnet alternativ til deponering, og en sådan deponeringsmulighed endnu ikke står til rådighed, skal denne medlemsstat som et minimum indsætte datoerne for følgende punkter i sine programmer:**
  - (a) **tilladelse til at anlægge et (eller flere) depoter**

(b) driftstilladelse til et eller flere deponeringsanlæg.

(c) Medlemsstaterne kan beslutte at deponere mere end én kategori affald i det samme anlæg.

3. Medlemsstaterne kan senere supplere tidsplanen, således at bl.a. yderligere deponeringsanlæg og -depoter bliver omfattet.

Artikel 6

Forskning og teknologisk udvikling inden for håndtering af radioaktivt affald

1. Programmet til håndtering af radioaktivt affald, jf. artikel 4 i nærværende direktiv, tager forskningen og den teknologiske udvikling på området radioaktivt affald i betragtning.
2. På grundlag af de nationale rapporter, der udarbejdes af medlemsstaterne i medfør af direktivets artikel 8, udpeger Kommissionen de områder, hvor fælles forskning og teknologisk udvikling kunne samordnes på fællesskabsplan under hensyntagen til de aktiviteter, der er planlagt i forbindelse med de forsknings- og undervisningsprogrammer, der fastlægges i henhold til traktatens artikel 7.
3. Kommissionen tilskynder til samarbejde mellem medlemsstaterne på områder af fælles interesse inden for forskning og teknologisk udvikling i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens afsnit II, kapitel 1, hovedsageligt ved hjælp af instrumenterne i rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling.

Artikel 7

Ekspertudvalg

- 1. Der nedsættes et ekspertudvalg (i det følgende benævnt "Udvalget"), som skal udføre de opgaver, der er blevet det pålagt i henhold til artikel 8.**
- 2. Udvalget sammensættes af eksperter udpeget af hver medlemsstat.**
- 3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden og udpeger sin formand blandt medlemmerne. Kommissionen fungerer som udvalgets sekretariat.**

Artikel 8

Nationale rapporter og sammenfattende rapporter

1. Den enkelte medlemsstat forelægger Kommissionen en detaljeret national rapport om de aktiviteter, der er gennemført i henhold til artikel 3, og om det program, der er omhandlet i artikel 4 og 5. Medlemsstaterne kan angive, hvilke dele af rapporten der skal betragtes som fortrolige.
2. Første rapport forelægges inden [tre år] fra den dato, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og derefter med samme intervaller som de rapporter, der skal udarbejdes i henhold til artikel 32 i den internationale fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald.

Kommissionen skal i samråd med Udvalget udstikke retningslinjer for indholdet og hyppigheden af disse rapporter med henblik på så vidt muligt at sikre overensstemmelse med de rapporter, der skal udarbejdes i medfør af artikel 32 i den fælles konvention.

3. Rapporten i stk. 1 skal indeholde en sammenfatning af forskning og teknologisk udvikling inden for håndtering af radioaktivt affald, som medlemsstaten gennemfører eller planlægger, under hensyn til legitime fortrolighedskrav, herunder oplysninger om forventet varighed og færdiggørelsesdato.
4. **Rapporten i stk. 1 underkastes revision i udvalget. Udvalget afgiver udtalelse om hver rapport, der kan indeholde anbefalinger til den pågældende medlemsstat. Kommissionen står for revisionen, og i forbindelse hermed kan medlemsstaterne blive anmodet om at fremlægge supplerende oplysninger. Kommissionen fremsender udtalelsen fra Udvalget til den berørte medlemsstat, som senest seks måneder efter modtagelsen fremlægger sine eventuelle bemærkninger, herunder hvilke foranstaltninger den måtte have truffet eller agter at træffe som svar på Udvalgets udtalelse.**
5. Kommissionen forelægger efter høring af Udvalget Europa-Parlamentet og Rådet en statusrapport over håndteringen af radioaktivt affald i Den Europæiske Union, jf. tidsplanen fastsat i stk. 2. Rapporten skal bygge på oplysningerne i de nationale rapporter, jf. stk. 1, samt resultaterne af den i stk. 4 nævnte revision.

Artikel 9 Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden [to år efter den i artikel 10 omhandlede dato].
2. Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10 Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11 Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*